

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС - 1212 / 09	09 - 06 - 2021

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ

изх. № 13751/
07.06.2021 г.

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
УЛ. "ЕКЗАРХ ЙОСИФ" № 12
ГР. С О Ф И Я

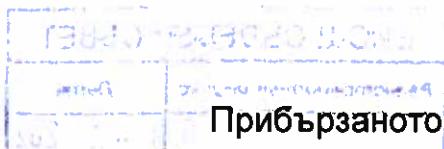
СТ А Н О В И Щ Е

от ИВАН ГЕОРГИЕВ КАЛИБАЦЕВ –
АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ
НА РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ

ОТНОСНО: Модел 4 за промяна на
съдебната карта

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ЧЛЕНОВЕ НА ВСС,

ВСС е бенефициент по проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на ЕИСС“, финансиран по програма „Добро управление“. В изпълнение на Дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури“ бяха разработени три модела за оптимизация на районните съдилища. Малко преди работната група по проекта да приключи дейността си, бе представен и Модел 4 за оптимизация, който не включва само районните съдилища, а измести предмета на Дейност 1 и е насочен към оптимизация на районните, окръжните и апелативните съдилища в Р България. Моделът е представен и разработен само от координаторите по проекта – Боряна Димитрова и Красимир Шекерджиев, без участие на останалите участници в работната група и без предварителни изследвания по множество показатели, както бяха разработени първите три модела, а именно: Модел 1 – създаване на териториално отделение към районния съд; Модел 2 – закриване на районен съд; Модел 3 – преместване на администрация между два районни съда с оглед натовареността.

Прибързаното лансиране на Модел 4, без да има предварителен анализ на последиците и съответно преценка на обективните факти, доведе до първоначално объркване сред магистратската общност и породило множество въпроси. Вносителите на проекта предприеха срещи по апелативни райони за представяне на Модел 4, който за всички съдии бе неясен. Така на среща, проведена през есента на 2020г. в Апелативен съд – Пловдив присъствах като участник в работната група по проекта. Преди срещата, няколко районни съдии от Районен съд – Пловдив проведоха среща с мен и ме запознаха с притесненията си относно този модел. В последствие ми представиха писмени въпроси, подписани от 22-ма районни съдии от Районен съд – Пловдив, като ме помолиха да представя на обсъждането поставените въпроси и притесненията относно Модел 4 и бъдещото им развитие като районни съдии. На срещата поставих въпросите на моите колеги, което предизвика недоволство в координаторите и почти бях упрекнат, че спъвам съдебната реформа, а колегите ми са консервативни по отношение на промените, които се предлагат с Модел 4.

В последствие сред съдийската общност бяха разпространени и други подписки и становища срещу Модел 4, като част от колегите ми, които бяха подписали посочените по-горе въпроси и мнения относно Модел 4, също подписаха и друга подписка срещу този модел.

С Ваше решение на Съдийската колегия, взето с протокол N 16/18.05.2021г. сте приели Докладът по Модел 4 да се публикува на интернет страницата на ВСС, като и сте изискали от административните ръководители да изразят становище и да зададат въпроси по Модел 4.

Тъй като така разработения Модел 4 касае всички магистрати и с оглед Вашето писмо, проведох Общо събрание на съдите от Районен съд – Пловдив, на което исках да чуя мненията на колегите си, за да мога да ги посоча в становището си по Модел 4.

На проведеното на 01.06.2021г. Общо събрание на съдиите от Районен съд – Пловдив се чуха различни мнения и въпроси относно Модел 4. Първото мнение бе на колега, инициирал въпросите по Модел 4, които бяха представени на срещата в Апелативен съд – Пловдив. Становището на този колега бе, че след запознаване с Доклада по Модел 4 приел, че на част от въпросите, които били поставени преди това, намерил отговор, на друга част – не. Предвид на това променил мнението си, като изразява подкрепа на Модел 4, защото иска да има норма за натовареност, иска да има време за личен живот, защото натовареността в Районен съд – Пловдив е висока, както и има желание да израсте в по-горно ниво. Изразява съмнение, че по начина, по който е приет в доклада, а именно решение на общото събрание на по-горния съд за повишаване на магистратите, ще се създаде „шуро-баджанашки подход“ на подбор на магистратите за повишение на по-горно ниво, но се надява такъв подход да не се случи. В подкрепа на Модел 4 се изказаха и още няколко колеги, които също са подписали както въпросите срещу модела, представени през есента на 2020г., така и подписали подписка по инициатива на Съюза на съдиите в България срещу Модел 4. Наред с това тези колеги поставиха въпроси относно териториалните отделения, дали следва да се

пътува до това отделение, което тях не ги устройва. Бяха поставени и въпроси какво означава непостоянен състав и как ще се определи.

Обобщавайки мнението на колегите, подкрепящи Модел 4, може да се заключи, че всеки един от тях желае да израсте едно ниво по-горе – от районен в окръжен съд, както и да има по-ниска натовареност. Тези цели на колегите са желани от всички магистрати – всеки един желае да израсте поне едно ниво по-горе, най-малкото заради собствения си имидж като юрист и по-високото заплащане */разликата между районно и окръжно ниво е почти 1000 лева, съобразена с ранга и прослуженото време/*. Всеки един районен съдия мечтае да достигне натовареността на окръжен съдия – натовареността на районните магистрати в Районен съд – Пловдив е над 50 дела месечно на съдия, като около 75 % от тези дела са с кратки срокове за разглеждане – 1-дневен, 3-дневен, 7-дневен. В Окръжен съд натовареността е пет пъти по-ниска и сроковете за разглеждане на делата са много по-дълги, като единици са делата, по които сроковете за разглеждане са кратки.

Следва да се отбележи обаче, че изваждането на преден план на „служебното“ израстване в по-горно ниво и въвеждането на норма за натовареност, прикрива множеството въпроси и проблеми, които Модел 4 крие в своята същност и тези въпроси и проблеми не са подложени на сериозен анализ и изследване. Всъщност няма никакъв анализ и изследване.

А ето и редица въпроси, касаещи Модел 4:

КАК ВЪЗНИКНА МОДЕЛ 4 И ВЪЗ ОСНОВА НА КАКЪВ АНАЛИЗ СЕ СЪЗДАДЕ ИДЕЯТА ЗА ЦЯЛОСТНА РЕОРГАНИЗАЦИЯ НА СЪДИЛИЩАТА В СТРАНАТА?

Както посочих по-горе, по Дейност 1 на проекта бяха направени анализи на общо 10 районни съдилища по над 28 показатели, които анализи даваха възможност да се прецени и направи реорганизация на 5 двойки районни съдилища в различни области на страната. Поради спецификите на всеки районен съд от предложените, на съдебния район, а и с цел оперативност и приемане на най-правилния модел за реорганизация, се приеха три модела, които изцяло са в компетенциите на ВСС. Модел 4 изникна случайно, без какъвто и да е анализ, обсъждане в работна група или дори търсене на идеи извън предложените го. Бе преразказан от единия вносител в рамките на половин час на извънредна среща на работната група и на следващия ден бе предложен в Съдийска колегия. Начинът на зародиш на този модел, на бързото му представяне и внасяне в Съдийската колегия показва, че се цели нещо различно от обсъждане и действителна реформа. Това не остана незабелязано от магистратската общност, която реагира на предложенията, което наложи бързи промени и метаморфози, с цел модела да се хареса на по-голяма аудитория. Така например в първоначалния вариант районните съдилища не трябваше да разглеждат искови производства и наказателни общ характер дела, но след масово недоволство, сега се предлага частично намаляване на броя на тези дела и прехвърляне на част от тези дела на окръжен съд. Липсата на първоначален анализ и обсъждане обаче довеждат и до много неясноти и въпроси, както и до вълна от недоволство, изразена от различни общности извън магистратите.

НАПРАВЕНА ЛИ Е ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА МОДЕЛ 4 И КАКЪВ РЕСУРС Е НЕОБХОДИМ?

При създаването на Модел 4 не е извършвана никаква финансова обосновка на последиците от този модел – не са изследвани какъв ресурс за заплати ще е необходим, с оглед повишението на голям брой магистрати. Както посочих по-горе, разликата между районно и окръжно ниво в заплащането на магистратите е около 1000 лева, каквато разлика съществува и между окръжно и апелативно ниво. Изследвано ли е какъв ресурс е необходим за осигуряване на тази разлика в заплащането? Следва да се отбележи, че съгласно Доклада по Модел 4 е налице и увеличаване на щатната численост на магистратите по райони, което увеличава и размера на средствата, необходими за заплащане на трудовите им възнаграждения. Ясно за всички ни е, че към този момент бюджета на съдебната власт не позволява заплащането на тази разлика, дали правителството и законодателя биха осигурили тези неясни по размер средства е друг въпрос. Не следва да се пренебрегне и фактът, че в районните прокуратури работят над 800 прокурори. С промяна на подсъдността на част от престъпленията възниква въпросът какво ще се случи с тези прокурори и дали половината от тях ще бъдат повишени в окръжна прокуратура? Ако отговорът е положителен, то отново възниква въпросът за финансовата обосновка. Липсва анализ на осигуряване на допълнителен сграден фонд, средства за обслужване на териториалните отделения, разходи за пътуване, увеличаване на администрацията с увеличаване брой магистрати и т.н. Финансовата обосновка е съществен елемент и първи въпрос, чийто отговор може да бъде и последен!

КАК БЯХА ИЗБРАНИ ДЕЛАТА, ПО КОИТО СЕ ПРОМЕНЯ ПОДСЪДНОСТТА ОТ РАЙОНЕН В ОКРЪЖЕН СЪД?

При първоначално лансирания вариант на Модел 4 се предвиждаха всички искиви производства, даващи начало на гражданските дела, както и всички наказателни дела за престъпления от общ характер, да преминат от районен в окръжен съд. Това предложение се посрещна от съдийската общност изключително негативно, като имаше много коментари за негативните последици от промяна на подсъдността на тези дела. Един от основните критични коментари бе, че на районно ниво остават дела, които не са с правна и фактическа сложност, биха ограничили районните съдии в тяхното развитие и така последните ще се демотивират и в следствие няма да са подготвени за работа в окръжен съд. Тази критика към Модел 4 явно доведе до промяна на стратегията на вносителите му, които в този Доклад променят част от делата, които предлагат да са подсъдни на окръжен съд. Не става ясно какъв е критерия за подбор на тези дела и кое налага промяната на подсъдността точно на този вид дела.

По отношение на гражданските дела вносителите на Модел 4 предлагат да се промени подсъдността на част от исковите производства, като

на окръжен съд да станат подсъдни искиви производства с цена на иска над 2000 лева, вещните дела /без делби и по Закона за наследството/, както и развод и недействителност на брака по исков ред. Няма логичен критерий по който са подбрани тези дела, като явният такъв е броя на тези дела и прехвърлянето на част от тях от районен в окръжен съд. По отношение на делата с цена на иска над 2000 лв. следва да се отбележи, че в статистиката няма такъв критерий и не е ясен броя на тези дела сред установителните искиве и облигационните искиве. Неясно е и как е приета цената на иска да е до 2000 лв., което е почти трикратния размер на минималната работна заплата или например стойността на висок клас смартфон. Лаконично в Доклада е прието, че броя на тези искиве е около 40% от установителните искиве и облигационните искиве, което в действителност не е коректно и води до неточни данни за броя на делата, по които следва да се промени подсъдността. Няма и логично обяснение дали цената на иска е свързана с неговата сложност. Този извод се прави и по отношение на вещните искиве, от които се изключват делбите и исковите по Закона за наследството. На всички магистрати е ясно, че делбите и исковите по Закона за наследството са тежки и сложни дела, наред с вещните, като няма логика тяхното разделение и сложните и тежки дела да останат в районен съд, а по-леките вещни да отидат в окръжен съд. Няма логично обяснение и защо исковите за развод и недействителност на брака да преминават в окръжен съд, а делата с развод по взаимно съгласие да останат в районен съд. Над 50% от исковите производства за развод и недействителност на брака приключват със споразумение по взаимно съгласие на съпрузите и няма никаква логика тези дела да се разглеждат от окръжен съд, резултатът да е един и същ с еднотипните дела, разглеждани в районен съд. Изложеното до тук сочи до извода, че подбора на гражданските дела за промяна на подсъдността им е нелогичен и хаотичен, като би било жалко мотивът за промяна на подсъдността на делата да е бил съобразен само със статистическите данни от постъплението на делата, което би показало, че се търси единствено увеличение на делата в окръжен съд, без да се мисли за правната сложност на тези дела и това, че високо квалифицирани юристи с дългогодишна практика ще следва да разглеждат леки от правна гледна точка дела.

За подбора на наказателните дела също се наблюдава липса на логическа последователност. Така се предлага промяна на подсъдността на делата, разглеждани от районен съд, а именно: делата за престъпления грабеж, длъжностно присвояване, обсебване, измама, документно присвояване, изнудване, по Глава VI – престъпления срещу стопанството, Глава VIII – престъпления против реда на управлението, по служба, против правосъдието, Глава IX – документни престъпления, Глава X – престъпления против реда и общественото спокойствие. Изключват се престъпленията по чл.343б, чл.343в и чл.346 НК, които обаче се намират в Глава XI, а за последната не е отбелязано, че ще бъде с променена подсъдност. Последният пропуск всъщност е показателен и издава целта на авторите на Доклада, които са определяли кои дела да променят подсъдността си само по статистическите таблици, защото делата по Глава X и XI са с общ шифър

1300. Т.е. явно промяната на подсъдността не се прави с оглед правната сложност на тези дела, а с оглед броя им в статистиката, като целта е изпращане на по-голям брой дела от районен в окръжен съд, без да се преценя тяхната сложност. Така например е парадоксално, че телесната повреда, причинена по хулигански подбуди /чл.131 ал.1 т.12 НК/ е подсъдна на районен съд, а хулиганството /чл.325 НК/ ще бъде подсъдно на окръжен съд. Парадоксално е, че по голяма част от делата, за които се предвижда промяна на подсъдността от районен в окръжен съд, може да се приложи разпоредбата на чл.78а от НК и виновния да се освободи от наказателна отговорност – показателен факт, че тези дела са за леки престъпления, които са с ниска степен на правна и фактическа сложност. Тези данни водят до извода, че няма никаква логика в подбора на делата, за които се променя подсъдността и отново води до извода, че подборът е извършен единствено само по статистически данни и се цели увеличаване на делата, подсъдни на окръжен съд, без да е съобразена тяхната сложност.

Тук възниква и въпроса какво ще се случи с прокурорите в районните прокуратури, които разглеждат преписки и досъдебни производства по тези престъпления, които статистически са около пет пъти повече от броя на наказателните дела, внесени за разглеждане в съда в годината на образуването им? Т.е. около 50 % от над 800 прокурори в районна прокуратура следва да бъдат преместени в окръжна прокуратура.

КАК СА ОПРЕДЕЛЕНИ ТЕРИТОРИАЛНИТЕ ОТДЕЛЕНИЯ И КАКВИ СА ПОЛЗИТЕ ОТ ТЕЗИ ОТДЕЛЕНИЯ?

При първоначалния вариант на Модел 4 всички районни съдилища извън областните центрове, следваше да бъдат определени като териториални отделения на районния съд от областния център. В този Доклад тази идея е променена, като за критерий е прието териториално отделение да бъде съд с до трима магистрати и това отделение да е към районния съд в областния град. Но този принцип не се спазва в различните райони. Така в териториалното отделение следва да се разглеждат делата, подсъдни на територията на отделението, а от основния съд следва да се осигури случайното разпределение на делата в териториалното отделение. Т.е. от основния съд следва да се определят по-голям брой от съдиите, които са работели до превръщането на малкия съд в териториално отделение, за да се спазва случайния избор /тези съдилища са често с двама съдии, като за специализация по гражданска и наказателна материя следва да се включат още съдии/. Това създава сериозно неудобство свързано с редовно пътуване до териториалното отделение, невъзможност за организация и контрол на администрирането на делата от ръководството, загуба на време за магистратите и ръководителя в пътуване и невъзможност за осъществяване на другите служебни задължения в работното време. Каква е логиката за превръщане на малък съд в териториално отделение към по-голям съд? Какво ще спечелим от това, нима ще се намалят разходите, ще се подобри работния процес? Нищо подобно. Ако е прието, че този съд не може да съществува самостоятелно, то да се обедини с друг съседен съд и целия ресурс да се обедини на едно място. Така ще се намали сградния фонд, ще се намалят

разходите, ще се оптимизира човешкия ресурс и др. Разбира се населеното място ще остане без съд, което има и своите недостатъци, но така наистина ще се реализира реформа, а няма само да се променя наименованието на органа в териториално отделение, като всичко останало се запази – сграда, администрация, разходи. Такава реформа е безсмислена и ще породви повече проблеми, отколкото ползи. Не следва да се пренебрегне и фактът, че тези малки съдилища обслужват малки населени места, каквито има много на територията на страната и по този начин достъпът до правосъдие за гражданите и държавността е гарантирана. С „окупняването“ на съдилищата, като част от тях се превърнат в териториални отделения нищо не се печели, напротив създават се предпоставки за по-слаб контрол, съответно се увеличава пътуването на магистрати в отделенията, с оглед гарантиране на принципа за случайно разпределение на делата. Ето защо сериозно следва да се преосмисли значението на териториалното отделение и дали е необходимо да съществува то.

КАКВО ОЗНАЧАВАТ НЕПОСТОЯННО ДЕЙСТВАЩИТЕ СЪСТАВИ И В КОЙ СЪДЕБЕН ОРГАН СЕ НАЗНАЧАВАТ?

В Доклада по райони са направени детайлно разчети на броя на магистратите в районно и окръжно ниво, съответно по състави са разделени и са предвидени брой магистрати за повишение от районно в окръжно, съответно от окръжно в апелативно. За Апелативен район Пловдив са разбити по брой магистратите в отделните окръзи. Така в Окръг Пловдив към настоящият момент има 74 районни съдии и 62 окръжни съдии, в т.ч. 7 младши съдии или общ брой 136 магистрати. След реформата по Модел 4 се предвиждат 64 районни съдии и 88 окръжни съдии – общо 152 магистрати /с 16 повече/. В таблицата са предвидени и 11 непостоянни състави в районно ниво граждански съдии и 5 непостоянни наказателни състави. Тези 16 непостоянни състави са част от съставите на районно ниво и от общия брой магистрати там, но е неясно дали ще бъдат назначени там или в окръжен съд. Ако се предположи, че тези непостоянни състави са от окръжен съд, то това няма ли да рефлектира на натовареността на окръжно ниво и тя да се увеличи. Същевременно за повишаване от районно ниво са предвидени 26 съдии, каквато е разликата от първоначалните цифри, но остава неизяснен статута на непостоянните състави и каква е логиката те да са от окръжен съд, но да работят в районен съд. Парадоксално е това, че не се предвижда повишаване на съдии от окръжен съд в апелативен съд. Окръжен съд – Пловдив е третия по големина окръжен съд с страната и липсата на предвиждане на брой съдии за повишаване буди сериозно недоумение.

Същевременно в окръг Пазарджик се предвижда запазване на общия брой съдии в районно и окръжно ниво – 50 съдии, но се предвиждат 6 съдии за повишаване в апелативно ниво.

В окръг Става Загора се предвижда увеличаване на общия брой районни и окръжни съдии от 62 щата на 71 щата, т.е. с 9 съдии, а е отбелязано, че има недостиг от 1 съдия за повишаване в апелативно ниво.

В окръг Смолян се предвижда намаляване на общия брой магистрати от районно и окръжно ниво от 25 съдии на 23 съдии, като се предвиждат 5 съдии за повишаване в апелативно ниво.

За окръг Хасково се предвижда увеличаване на общия щат за районно и окръжно ниво от 45 съдии на 54 съдии или с 9 съдии повече, като има недостиг от 6 съдии за повишаване в апелативен съд.

За окръг Кърджали се предвижда намаляване на общия щат за районно и окръжно ниво от 23 на 22 щата, като са предвидени 3 съдии за повишаване в апелативен съд.

За Апелативен съд – Пловдив се предвижда увеличаване на щата за съдии от 29 на 32 граждански съдии и 19,17 наказателни съдии или общо 51,17 съдии, т.е. по-разумно да са 52 съдии, което е с 23 съдии в апелативен съд повече. Съпоставено и с увеличения брой на съдии в окръзите, изброени по-горе / общо 31 щата/ се оказва, че в Пловдивски апелативен район броя на магистратите от 370 щата ще бъде увеличен на 424 щата за съдии – с 54 щата повече. Това е допълнителен финансов ресурс, който едва ли е анализиран и предвиден, тъй като липсва финансова обосновка.

КАК Е ОПРЕДЕЛЕНА НОРМАТА ЗА НАТОВАРЕНОСТ НА ОТДЕЛНИТЕ НИВА?

При първоначалното представяне на Модел 4 за районно ниво бяха предвидени за разглеждане 40 дела, за окръжно 12 дела, а за апелативен съд 8 дела на съдия на месец. В настоящият Доклад тази натовареност е променена, като на съдия в районен съд се предвиждат 45 дела на месец, на съдия в окръжен съд 9 дела на месец и на апелативен съд също 9 дела на месец. Наблюдава се увеличаване на броя на делата на районно ниво, а както отбелязах по-горе над 75% от тези дела са с кратки срокове – следва да бъдат приключени до седмица от образуването им. Това сочи на значително висока натовареност на съдиите в районен съд, което не съответства на получаваното от тях възнаграждение. Наред с това се запазва натовареността на окръжните и апелативните съдии, която съществува и към настоящият момент, което сочи за една несправедливост, а именно районните съдии ще продължат да бъдат високо натоварени – пет пъти повече от съдиите в останалите нива, но с най-ниско възнаграждение. Липсва критерии за определяне на натовареността на съдиите в районно ниво и причините, поради които последните следва да работят пет пъти повече срещу най-ниското възнаграждение. В нормите за натовареност на районно ниво са предвидени конкретни по брой дела както за граждански, така и за наказателни съдии. Следва да се отбележи, че в различните съдилища съотношението на видовете дела е различно, което поражда въпросът какво ще се случи, ако съотношението на предвидената норма за натовареност не отговаря на прогнозните по брой дела?

ИМА ЛИ ПОЛИТИЧЕСКА ВОЛЯ И ПОДКРЕПА ЗА ИЗМЕНЕНИЯ В ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО И РЕАЛИЗИРАНЕ НА МОДЕЛ 4?

И не на последно място следва да се отговори дали е налице политическа подкрепа на идеите за цялостна промяна на съдилищата и реализиране на Модел 4. За всички ни е ясно, че ВСС няма законодателна инициатива, т.е. всички тези идеи остават само такива и ако не е налице политическа подкрепа, то трудно биха се реализирали. В настоящият момент страната ни е на прага на нови избори, политическата ситуация не е ясна, налице са нови партии, като всяка има много и различни идеи относно съдебната власт. Не е налице припознаване в идеите на предложителите на Модел 4 сред много от политическите субекти, които биха попълнили новото Народно събрание. Не е ясно дали подобна радикална промяна в съдилищата, увеличаване на числеността на магистратите, съответно и на служителите би била приета от законодателите. Такава промяна несъмнено ще води и до съществено увеличение на бюджета на съдебната власт, което поставя въпроса дали е възможно и от къде ще бъдат осигурени тези средства. Липсата на политическа подкрепа е съществен елемент, защото именно чрез законодателна промяна може да се промени и подсъдността на част от делата. Към настоящият момент адвокатската гилдия е категорично против реализирането на Модел 4 и организира протести на много места в страната. Местната власт и населението по малките населени места, където се предвижда създаването на териториални отделения също е против и организира протести, а последните рефлексират и на кандидатите за депутати от тези населени места, които биха защитавали районните съдилища да бъдат запазени. Тази несигурност и липса на каквато и да била подкрепа извън част от магистратите може да доведе до изчезване на идеята за Модел 4 именно и по спонтанния начин, по който се е появила.

Всички посочени по-горе въпроси пораждаат основателно съмнение не само за реализирането на Модел 4, но и за неговата разумна и правилна стратегия. Мотивирането на магистратите, че могат да бъдат „служебно“ повишени с едно ниво нагоре не трябва да притъпява преценката им за правилната стратегия за осъществяване на съдебна реформа, която следва да е разумна, а не на всяка цена. Затова за съдиите е от съществено значение да бъде представена идея за реформа на съдилищата, която да бъде правилна и да отговаря както на очакванията на обществото, така и на правото за достъп до правосъдие и оптимизиране на съдебната власт.

За съдиите е важно да се представят модели за реформа, които са сериозно обмислени, намерили са разумната обществена подкрепа, ясно са представени както в магистратската общност, така и в обществото ни като цяло. Тези модели следва действително да бъдат припознати като правилни и за тяхната реализация следва да сме ангажирани всички. В противен случай се създава мнение за скрито прокарване на идеи, които не целят только реформа, а които целят например „инсталиране“ на група „правилни“ хора на определени места, замаскирайки реформата с уж „служебно повишаване“ на много магистрати. Липсата на ясни и принципни идеи, които да намерят широка подкрепа, водят до този извод – чрез заблуждение за „служебно повишаване“ да се прокарат изгодни някому промени, водещи до овладяване на важни органи на съдебната власт.

С оглед на изложеното до тук не може да се изрази категорично становище ЗА и ПРОТИВ Модел 4, тъй като този модел поражда много въпроси и за голяма част от магистратите е неясен. Всяка идея има и положителни и отрицателни елементи, като изясняването на целите може да повиши информираността на магистратите. В този вид, дори и преработен в хода на представянето му, Модел 4 не дава яснота за целите на тази реформа, която се предлага, статистиката на делата не е коректна, видовете дела са избрани хаотично и без ясни критерии, липсва както финансова обосновка, така и политическа подкрепа. Не следва да се пропусне и нарастващото негативно мнение в обществото, а съдиите са призвани да служат именно на това общество и да са стожери на правовия ред. Ето защо, вариантът на реализация на Модел 4, посочен в публикувания Доклад е неясен, поражда противоречиви мнения и много въпроси, което не дава възможност на преобладаващата част от магистратите ясно да формират своята воля ЗА и ПРОТИВ реализирането на Модел 4.

С уважение:

ИВАН КАЛИБАЦЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ